

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a cincea după Paști, a Samarinencei

Vin la tine cuvânt, poporul Meu cel din români, vin și Mă slăvesc în mijlocul tău în cuvânt, că scris este că *«slava Domnului stăpânește în Israel, în poporul cel binecredincios, iar puterea Lui, norii cerului, și El Însuși dă putere și virtute poporului Său»*.

Vin să te îndemn la rugăciune, fiule poporul Meu, că trebuie să lucreze acum puterea Mea, iar tu s-o chemi, de șapte ori pe zi să Mă chemi să lucrez cu puterea Mea, căci puterea de a nu asculta a omului se suie la Dumnezeu și cheamă puterea Lui să lucreze împotriva puterii omului neascultător, că omul nu ascultă de Dumnezeu, ba voiește să poată el, să facă el, să cârmuiască el, și se pune la lucrul cel împotriva lui Dumnezeu, cum că și omul poate să facă ceea ce face Dumnezeu, dar toată această facere a omului este împotriva facerii lui Dumnezeu și se a-șea-ză ca păcat pe om și atrage pedeapsă, și vine pe pământ plata cea pentru neascultare de Dumnezeu a omului, fiindcă Dumnezeu este Făcătorul a toate, și nu omul.

O, pace ție, măi poporul Meu! Stau în mijlocul tău cu sfinții, căci cu ei vin când vin, și e serbare la tine în ziua aceasta, că e ziua de pomenire a Mea și a lucrului Meu, ziua când am stat de vorbă cu femeia samarineancă la fântâna din Sihar. Am în mijlocul tău fântână zidită de cuvântul Meu și de poporul Meu de la izvor, iar lângă ea am așezat de har și de veghe pe femeia samarineancă, pe cea care s-a sfințit pentru Domnul mărturisindu-L, după ce s-a întâlnit cu Mine la fântână și M-a cunoscut că sunt Mesia, și s-a dus ea în cetatea ei și a spus oamenilor: *«Veniți să vedeți un Om Care mi-a spus mie toate câte am făcut! Nu cumva El este Mesia?»*.

O, fiilor, lucrul Meu este să-l scol pe om din păcat și să fac pace între el și Dumnezeu, căci păcatul îl desparte de Dumnezeu pe om. Am făcut pace între Dumnezeu și femeia samarineancă, pe care am întâlnit-o la fântâna lui Israel, iar ea a fost apoi făcătoare de pace între Dumnezeu și oamenii din cetatea ei, căci s-a dus la ei și M-a mărturisit că am venit pe pământ și că am grăit cu ea spunându-i să bea din apa Mea.

«Fericiți făcătorii de pace!», așa este scris. Pe aceia, măcar și pentru aceasta îi voi numi fiii lui Dumnezeu, căci Eu am spus la cei zdrobiți: *«Pace vouă!»*. Numai cu păcatul nu trebuie omul să facă pace, iar dacă a făcut păcat, el trebuie să se roage Domnului și să spună cu zdrobire de inimă, și cu multă umilință să se roage și să spună: *„Pe cei ce au făcut păcate din pricina mea și au suferit de la ele, iartă-i, Doamne, aici, și întru împărăția Ta iartă-i, că eu mă căiesc și-mi pare rău pentru mine și pentru cel ce a păcătuit înaintea Ta prin păcatul meu cel asupra mea și a lui, dar Tu vindecă și iartă“*. Amin.

Mai întâi grăiesc ție, poporul Meu, despre durerea de peste pământul și neamul român, că Eu, Domnul, am lucrarea cuvântului Meu în mijlocul lui și dau să-Mi ocrotesc acest pământ. Omul însă cheamă mânia, își face rost de vină grea, iar vina atrage pedeapsa, că iată, în biserici și pe cale e totul roșu, e pecetea lui antichrist, cel ce batjocorește cu lucrarea sa cerul și pământul și omul, căci roșul este semnul lui, roșu peste tot, precum este scris despre cel ce s-a născut roșu peste tot, despre Edom, cel ce lucrează împotriva credinței, împotriva lui Dumnezeu.

Iar Eu, Domnul, dau de știre neamului român să-și curețe și să nu-și îmbrace bisericile și locuințele cu roșu, că atrage aceasta mânia Mea asupra semnului lui antichrist, omul fărădelegii, și asupra ascultătorilor lui, care cer mânie pe pământ prin neascultarea de Dumnezeu. Iată-i pe cei trufași în neamul român, au umplut țara de culoarea cea blestemată, de roșu, iar aceștia sunt vrăjmași, nu sunt fii, și sunt cei ce vor să stingă pacea, căci mintea lor este numai la ei înșiși, numai să-și strângă slavă, și apoi bogăție pentru ei. O, nu sunt aceștia binefăcătorii neamului român, ci sunt ei cei ce dau să urgisească această țară.

Să se audă în locașurile de biserici cuvântul Meu și să se scoată veșmântul roșu de peste tot, căci atrage mânie acest semn, atrage blestem, și vine mânia peste tot pe unde găsește roșu, iar

Eu, Domnul, am vestit aceasta peste pământ, și iar vestesc și spun: Roșu este culoarea și semnul lui antichrist, omul fărădelegii, omul care M-a îmbrăcat pe Mine acum două mii de ani în hlamidă de ocară, nu cum spun oamenii că roșu este culoarea împărătească. Da, este roșu culoarea împăraților, dar al celor de pe pământ, care iubesc slava deșartă și vremelnicia și semeția și neumilința, iar albul este culoarea Domnului, Omul suferinței, și culoarea sfinților Lui în cer și pe pământ. Cel ce a făcut lumina este El. Când El coboară pe pământ lumina Sa și cuvântul Său, este binecuvântare pe pământ, iar când coboară mânia Sa se face roșu pământul, se fac apele roșii, vine prăpăd și vine suferință peste cei ce nu ascultă de Domnul.

O, popor român, ascultă glasul Meu de peste tine! Dacă voiești binecuvântare și ocrotire de la Dumnezeu, nu mai umbla să împodobești cu roșu pământul și biserica și casa ta și trupul tău, că acest semn atrage blestemul, care biciuește peste tot, căci răul la rău trage, precum este scris.

O, popor român, mereu ți-am spus: trezește-te! Îți spun și azi prin firul acestui cuvânt izvorât din gura Mea pe vatra ta: trezește-te odată neam român! Iată, ai supărat pe Dumnezeu și ai atras mânie peste pământul tău, și au ieșit apele din matca lor și ți-au stricat strânsura și te-au lăsat sărac, și au venit și apele de sus și s-au unit cu cele de jos și te-au îndurerat, iar Eu, Domnul, dau să ocrotesc pământul și neamul român, că are peste el binecuvântarea Mea pământul român, și este el taina lui Dumnezeu, și de aceea gura Mea izvorăște cuvânt peste acest pământ.

O, ascultă de Dumnezeu, neam român! Ia pildă de la facerea lui Dumnezeu și vezi cum ascultă ea și toate ale ei de Făcătorul ei și de legile puse peste ea. Privește cerul și pământul, pe care Domnul le-a făcut cu cuvântul și a așezat peste ele veacurile și le-a pus între vecie și între sfârșitul veacurilor, după care iarăși este vecia. A făcut Domnul cerul și pământul, iar pământul este slujit de toată facerea, care se învârtește în jurul lui pentru vremi, slăvind și laudând pe Domnul ei, căci zice prin Duhul proorocul David: *«Lăudați-L pe Domnul îngeri și oștirile puterilor Domnului, și lăudați-L pe El soare și lună, stelele toate și lumina, cerurile cerurilor, și voi, ape de mai presus de ceruri, căci El a zis și s-au făcut și le-a statornicit în veacul veacului, pravilă punându-le, și nu vor trece peste ea. Toate laudă pe Domnul: chiții și toate cele vii din adâncuri, focul și grindina, zăpada și negura, duhul vișorului, care îndeplinește porunca Lui, munții și dealurile, copacii cu rod și toți cedrii, fiare sălbatice și toate dobitoacele, târâtoarele și păsările înaripate, iar voi, popoarelor câte sunteți și împărați ai pământului, principii și judecători ai lumii, tineri și fete, bătrâni și copii, o, pricepeți din acestea toate mărirea Domnului, care covârșește cerul și pământul, și lăudați pe Domnul, Care-Și înalță cornul și-l dă poporului Său să laude pe Domnul, pe Cel ce Se îndură de poporul Său și-i încununează pe cei smeriți cu biruința Sa, iar în gura și în mâna lor sabia cea cu două tăișuri ca să se răzbune pe păgâni și să lege în obezi pe împărați, și pe mai-mari în cătușă de fier»,* precum este scris, *«și să îndeplinească Domnul cu ei hotărâre scrisă»*. Amin.

O, luați pildă, fii români, de la toate câte ascultă de Domnul și Îl preamăresc pe El, precum este scris. Toată facerea Domnului slujește pământului, căci pe pământ a așezat Domnul viața tuturor viețuitoarelor făcute la cuvântul Său, și apoi viața omului făcut de mâna lui Dumnezeu pe pământ, nu pe lună, nu pe stele, nu pe alte faceri așezate de Domnul pe bolta cerului, o, nu, neam român, și iată, toată facerea slujește pământului și omului și tuturor viețuitoarelor, dar toate laudă pe Domnul și-I cer Lui ca să primească. Numai omul, o, numai omul nu mai iubește, nu mai slujește pe Domnul, că s-a îngâmfat omul și slujește păcatului, bietul de el. Pământul e întocmit de Domnul, și toate cele care se învârt în jurul lui slujesc lui, dar omul pe pământ nu vrea, nu mai vrea omul cu Dumnezeu, el nu mai știe cum trebuie să-I slujească lui Dumnezeu, chiar dacă vede toată facerea slujind Făcătorului ei și ascultând de El.

O, fii credincioși Domnului în neamul român, veți vedea între voi căderea cea mare a celor trufași, care-și cumpără slavă pentru ei înșiși. Veți vedea aceasta, căci dreptatea nu-i scapă de sub ea pe cei trufași, că vai de cel ce se bizuie pe om, și cu atât mai mult pe sine, vai!

Voi, cei credincioși Domnului în neamul român, sculați-vă, treziți-vă și fiți un duh cu poporul cuvântului Meu în mijlocul acestui neam, că Eu așez acum pe cei ce-Mi primesc cuvântul spre împărțirea lui peste voi, îi așez la rugăciune cu mare stăruință de șapte ori pe zi pentru salvarea neamului român de sub apăsătorii lui, care au pus mâna pe scaunele de sus ca să stea pe ele și să îngenuncheze sub ei neamul român. O, e trist cerul, și s-au pornit stihiiile să răspundă fărădelegii celor trufași, și apoi nepăsării în care stau mulți în neamul român, ca să-i trezească pe ei cu zgomot și să-i zbuciume pentru trezire.

O, neam român, nu te juca cu soarta ta cea de azi și cea de mâine și cea de apoi, după ce Domnul va împărăți peste tot! O, nu te juca, popor român! Eu, Domnul, te îndemn aceasta. Aruncă semnul cel cu roșu de pe vatra ta, ca să nu mai tragă la tine prăpădul, iar dacă nu poți să crezi ce-ți spun, fă ascultare de cuvântul cu care te povățuiesc acum și vei vedea adevărul cuvântului Meu, vei vedea pe vrăjmașii dinăuntru și din afară căzând cu zgomot ca să nu-ți facă rău, ca să nu te tragă la pierzare când tu nu veghezi. Iar dacă nu vei asculta, Eu, Domnul, voi lucra cu pasul Meu și cu oștirile cerești de sfinți ai acestui neam și voi curăți de minciună și de omul fărădelegii vatra neamului român, pe care voiesc să pregătesc vreme de serbare cerească, de minune nemaiauzită până acum, și vine aceasta pe vatra neamului român, căci Tatăl aici M-a trimis să vin, și aici am așezat izvorul cuvântului Meu, care curge acum, la sfârșit, peste pământ pentru înviere și pentru viață, izvorul vieții peste oameni.

Iar neamurilor toate de pe pământ, Eu, Domnul, le spun: Pace vouă! Și voi lucra peste ele după cuvântul Meu. Amin.

— *O, fă-mi intrarea în carte, Doamne. Sunt sosită dis-de-dimineată cu sfinții la fântâna cea de sub ocrotirea mea și dau să las dulce cuvânt la izvor, ca să fie el împărțit spre hrană și spre creștere de sus peste poporul cuvântului Tău.*

— *O, pace ție, uceniță vestitoare atunci, și muceniță apoi a mărturisirii Domnului tău și tămăduitoare de vremelnicie a neamului tău tot! Binecuvântată să fie acum grăirea ta în mijlocul poporului cuvântului Meu cel de azi în români! Amin.*

— *Le spun, Doamne, celor ce iau și învață de la Tine, le spun lor că nu numai prin suferință, ci și prin pocăință își poate omul ispăși păcatele, dar și prin duhul mărturisirii, care-i dă mărturisitorului puteri mari, puteri din cer, Doamne. O, dă-le lor plată scumpă, Doamne! Ei iau cuvântul Tău, iau duhul mărturisirii și îl împart peste pământ, și glasul Tău îl vestesc peste tot. Curând, curând toate popoarele vor căuta după acest izvor de cuvânt și se vor adăpa cu duhul mângâierii, că dor de mângâiere aduc omului durerile de peste el.*

O, mie mi-ai iertat într-o clipă păcatele toate, după ce eu am luat din gura Ta mărturie și Te-am cunoscut că ești Dumnezeu venit pe pământ, că ești Mesia, căci am spus: «Doamne, văd că Tu ești prooroc». Ai coborât atunci peste mine duhul proorociei, iar eu m-am dus cu el și Te-am proorocit oamenilor din cetatea Samariei și Te-am mărturisit Me-sia. Duhul proorociei coborât din Tine peste mine, el mi-a descoperit că Tu ești Mesia venit de la Tatăl pe pământ la noi.

Duhul proorociei este cel ce cunoaște în om, Doamne. El să coboare cu multul în mijlocul poporului cuvântului Tău și să facă mulți așa cum am făcut eu și să Te vestească peste tot, Doamne, căci sunt datori cu aceasta toți cei care Te află de aici, din cuvântul Tău, care iz-vorăște din gura Ta aici, și este apoi împărțit peste pământ.

O, fii ai poporului de azi al cuvântului de sus, am venit la fântână și grăiesc cu voi și sunt cu sfinții la voi. Iată ce sfat vă dau: Când greșiți, nu stați supărați, ci sculați-vă și îndreptați-vă inimioa-ra și greșeala din ea după ce greșiți. O, umiliți-vă, așa cum eu m-am umilit când duhul proorociei, prin gura Domnului arătat mie, mi-a vestit mie păcatele făcute, și L-am recunoscut pe Domnul lucrând peste mine și venind de la Tatăl cu lucrul Său venit în mijlocul oamenilor ca să așeze în ei împărăția cea ruınată de om în rai, când Adam s-a despărțit de Domnul prin păcat. O, căutați cu umilința și cu lumina, fii binecuvântați, și așa să vă sculați din orice

greșeală, și tot așa să vă sculați acum spre rugăciune cu Domnul și cu sfinții pentru mărirea și ocrotirea pământului și neamului român, de șapte ori pe zi chemându-L pe Domnul să curețe necredința și neveghea, în care oamenii stau, atrăgând ei așa mânia și teama, care sunt lucrate peste ei de păcatele lor. Duhul proorociei să vă fie călăuză, o, fii iubiți. O, iubiți, iubiți pe Domnul, pe Cel ce vă iubește, fiilor mici!

O, adu, Doamne, neamul român la sânul Tău! Cei greșiți să se umilească și să se pocăiască venind la Tine pentru iertare, Doamne, iar cel tare cu credința și cu fapta, să lucreze și mai mult și să ia seama să nu cadă, căci scris este să vegheze omul.

O, Doamne, slavă Ție și pace Ție, Doamne, din mijlocul poporului Tău cel din români! Amin.

— La fel și Eu, Domnul, la fel spun: Pace vouă, o, pace vouă, fii ai lui Dumnezeu, din cer și de pe pământ fii! Voi sunteți pacea Mea, și fericiți sunteți și veți fi, căci: «*Fericiți făcătorii de pace! Ei fiii lui Dumnezeu se cheamă*», precum este scris. Amin, amin, amin.

5/18 mai 2014